

Зауважимо, що підходи до вивчення конкуренції та конкурентоспроможності економічних суб'єктів дають необхідне уявлення про предмет дослідження. Серед конкуруючих суб'єктів можна виокремити підприємства, галузі, регіони, країни. Форми конкуренції економічних суб'єктів різноманітні, вони формуються під впливом територіальних, галузевих, державних, ринкових факторів. При цьому під конкурентоспроможністю в широкому сенсі варто розуміти здатність суб'єкта досягати поставлених цілей. У цьому відношенні конкурентоспроможність є більш широким поняттям, ніж конкурентна перевага. Отже, конкурентна перевага характерна для підприємства, а конкурентоспроможність формується як самим підприємством, так і його зовнішнім оточенням.

Використані джерела

1. Тарнавська Н. П. Управління конкурентоспроможністю підприємств: теорія, методологія, практика. Тернопіль: Економічна думка, 2008. 570 с.
2. Крисько Ж. Л. Сутність конкурентоспроможності через вивчення природи конкуренції. Глобальні та національні проблеми економіки. Електронне наукове фахове видання. Випуск № 22. Миколаїв, 2018. С. 22-26.
3. Крисько Ж. Л. Фактори забезпечення та підвищення конкурентоспроможності підприємства. Актуальні проблеми менеджменту в умовах інноваційного розвитку економіки: збірник тез доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції. Тернопіль, квітень 2018 року. Тернопіль : Тайп, 2017. С. 121-123.

Вінтоняк Оксана, Кравчук Богдан

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Сmacher І. І.)

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ І ПРОЕКТАМИ

Призначення та роль організаційного механізму реалізації інвестиційних проектів розкривається шляхом врахування впливу чинників зовнішнього та внутрішнього середовища на процес його впровадження. Скорочення обсягів залучення інвестиційних ресурсів промисловими підприємствами в Україні, зумовлено недосконалістю чинного законодавства, порушенням договірних зобов'язань, відсутністю ефективної системи страхування ризиків, коливанням курсу валюти, зростанням інфляції, нераціональним розподілом інвестиційних ресурсів між галузями економіки, складною економічною ситуацією в державі, зношенням основних засобів, зниженням ліквідності інвестицій, скорочення інвестиційної привабливості підприємств. Виконані дослідження дали змогу розвинути класифікацію чинників впливу на формування та функціонування

організаційно-економічного механізму реалізації інвестиційних проектів, за якою здійснюється поділ чинників на: регульовані (маркетингові, інвестиційні, інноваційні, фінансові, технологічно-виробничі, інформаційні, трудові, часові, захисні, організаційні, сировинні) і нерегульовані (економічні, політичні, правові, соціальні, інформаційні, технологічні, організаційні, екологічні). Дана класифікація створює підґрунтя щодо підвищення ефективності механізму, своєчасного врахування та усунення дії загроз і ризиків на процес реалізації інвестиційного проекту [1].

Передумовою підвищення інвестиційної активності є розробка та впровадження організаційно-економічного механізму реалізації інвестиційного проекту. Тому необхідно удосконалити організаційно-економічний механізм реалізації інвестиційного проекту на промислових підприємствах, який базується на сукупності взаємопов'язаних елементів, методів, що дає змогу обґрунтувати нові джерела та форми спрямування інвестиційних ресурсів, розподілити інвестиції між більш прибутковими інвестиційними проектами з погляду інвестора, модернізувати виробництво, оновити застаріле обладнання більш прогресивним.

Основною передумовою досягнення сформованих цілей інвестиційного проекту є взаємодія всіх складових елементів організаційно-економічного механізму, а також визначення заходів щодо пристосування до загроз інвестиційного ринку. Крім того, механізм реалізації інвестиційних проектів є ефективним, раціональним, системним лише за умови взаємодій підприємства з інвесторами, постачальниками, посередниками, органами державної влади та представниками місцевої влади, тобто зовнішнім і внутрішнім оточенням.

Ефективність функціонування механізму залежить від організаційно-економічних складових, до яких відносять: інструменти; важелі; підсистеми. Основними складовими організаційно-економічного механізму реалізації інвестиційного проекту є організаційні, мотиваційні та економічні інструменти.

Формування організаційно-економічного механізму реалізації передбачає вивчення його видів: етапи функціонування підсистеми контролінгу управління споживчим капіталом запропонували; схему функціонування організаційно-економічного механізму інвестування; модель організаційно-економічного механізму інвестиційно-інноваційного розвитку; етапи формування інвестиційного проекту; етапи управління конкурентоспроможністю; алгоритм управління інтелектуальним капіталом [2].

Використання організаційно-економічного механізму реалізації інвестиційного проекту на промисловому підприємстві, який ґрунтується на методах, принципах, функціях, інструментах, важелях. Запропонована методологія складається з етапів, яких доцільно дотримуватися у зазначеній

послідовності, що дозволить оцінити загрози інвестиційного ринку та досягнуті очікуваного ефекту, налагодити стабільність інвестиційної діяльності, зростання інвестиційного потенціалу, що сприятиме залученню інвестиційного капіталу, впровадженню інвестиційних проектів та, як результат, фінансовому оздоровленню підприємства.

Важливою складовою організаційно-економічного механізму реалізації інвестиційного проекту на промислових підприємствах є використання принципів даного механізму. На підставі проведеного дослідження, систематизовано та доповнено принципи організаційно-економічного механізму, які поділені на первинні (інвестиційного розвитку, залучення інновацій, альтернативності та ефективності, послідовності, цільової спрямованості, адаптації до загроз інвестиційного ринку, надійності, нормативно-правового регулювання, раціонального використання ресурсів) та вторинні (взаємодії учасників інвестиційного проекту, професіоналізму експертної групи, корегування та контролю, управління експертною групою, комплексності та системності, безперервності, взаємодії складових елементів організаційно-економічного механізму, гласності). Використання первинних принципів дозволяє організувати процес формування організаційно-економічного механізму, визначити компоненти даного механізму.

Використані джерела

1. Микитюк П. П. Інвестиційно-інноваційний менеджмент: навч. посіб. Тернопіль: Економічна думка, 2015. 452 с.
2. Микитюк П. П. Управління проектами: навч. посіб. / під ред. П. П. Микитюка. Тернопіль: ТНЕУ, 2017. 320 с.

Вітковська Сніжанна

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Сkochиляс С.М.)

МЕДИЧНА РЕФОРМА: НОВІ МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ ПЕРСОНАЛУ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Трансформація системи охорони здоров'я створює додаткові можливості не лише для пацієнтів, але і для лікарів. В нових умовах медичний персонал може працювати:

- за трудовим договором у комунальному закладі охорони здоров'я, а його зарплата не залежить від тарифної сітки а регулюються трудовим або колективним договорами;
- як фізична особа-підприємець(ФОП) і мати приватну практику лікаря.